

Samen Anders Werken 28 april 2023: een allesomvattende editie

Een fantastische namiddag inleiden met pantoffels aan... Ja... Ook dat is Samen Anders Werken. Het is Samen Anders Werken in vol ornaat eigenlijk... Werken vanuit begeesting, vanuit een volledig omarmen van wie je bent - oh, die prachtige vrouw met kwetsbare vlinders in haar buik wanneer het grote publiek daar verschijnt – en ook op dat grote podium goed voor jezelf mogen zorgen, dat is waar BlinkOut voor staat. Jezelf tonen, en dan niet alleen dat geraffineerde 'uiterst passende' cleane masker, maar jij, volledig jij – in feite, zo veel mogelijk jij – zoals je daar staat te blinken. Met je pantoffels aan.

Want hoe jij voor jezelf zorgt wanneer je daar staat te spreken, dat inspireert me, boeit me, maant me aan, om ook meer van mezelf te tonen. Meer van mezelf te zijn voor zo veel schone mensen. Die dan ook, telkens weer, een beetje meer van zichzelf mogen tonen. Hoe meer we tonen, hoe schoner het wordt. Hoe meer magisch het wordt. Want, zo weet **Ish Aït Hamou**, onze magie staat niet haaks op onze menselijke natuur, maar is er mee verweven. De magie is diep verbonden met de imperfectie die we als mensen gemeenschappelijk hebben. Want naast imperfectie is er veerkracht. Samen met kwetsbaarheid is er kracht. Omarmen we ze beide, of gaan we aan beide voorbij? Dat laatste, wat een gemiste kans zou dat wel niet zijn... Want het één kan niet zonder het ander.

Dat is het Samen Anders Werken: vanuit een diepe verbinding met onszelf, verbinden met collega's, en met iedereen met wie we samenwerken. Het betekent ons volledig smijten, als wie we zijn. Een minuutje stilte kan een uitnodiging zijn, om te landen, dat alles te brengen wat we in ons dragen, ook in een uitverkochte zaal. Om dan het beste van onszelf te geven. Dat beste, dat is altijd authentiek.

Marika Gysel vertelde een verhaal over hoe belangrijk het is om veiligheid en waardering voorop te stellen in een werkcontext. Om, als het moment zich aandient, op een mooie manier afscheid te nemen, want eindes maken hoe dan ook deel uit van ons verhaal. Hoe mooier het afscheid, hoe meer veerkracht, aldus Marika. Die veerkracht, die heeft als basis dat we coherent mogen zijn als wie we zijn. Er is geen mens die bestaat zonder problemen, leek **Els Heene** hier naadloos aan toe te voegen. Elk mens is ervaringsdeskundige van zijn eigen leven. Ze had het over het belang van kwetsbaar mogen zijn, hoe komt er anders ruimte voor echte intimiteit? Schenk oprecht aandacht aan de mensen die voor jou belangrijk zijn, en dat omhelst jezelf, zo eindigde ze haar begeesterende presentatie. Oefen de persoon die je wilt zijn, telkens weer. Aan de leidinggevenden om hier aandacht voor te hebben.

Inge Rombouts bracht de aandacht weer terug naar het collectieve verhaal, een verhaal waar BlinkOut ook graag aan deelneemt: hoe zorgen we er voor dat mensen aansluiting vinden op de arbeidsmarkt? Haar ziel werd steeds kleurrijker met elk bezoek op één van de zovele pleintjes waar levensveranderende ontmoetingen hadden plaats gevonden. Stel dat VDAB haar klanten zou kunnen ontmoeten op zo'n pleintje. Welke verhalen zouden dan niet geschreven kunnen worden? Een fragiel moment delen, dat is een motor voor verandering. Of, hoe meer en meer jezelf mogen zijn, en diepere ontmoetingen met anderen ook echt een kwantumverschil van inzet kunnen betekenen, op de arbeidsmarkt.

Ish Aït Hamou liet ons vervolgens nog eens met zachte kracht inzien hoe zaadjes geplant worden in onze geesten; zaadjes die ervoor zorgen dat we kunnen stralen en blinken, in onszelf, samen en met elkaar. Of net niet. Delen we onze kleine verhalen? Onze rugzakjes? Zijn we bereid elkaar daar in te zien en – meer nog - om elkaar daarin tegemoet te komen? Ook op de werkvloer? Zodat we niet met dat masker rondlopen om dan de resterende luttele vrije momenten van de dag (wanneer de kinderen in bed liggen) hevig met onze rugzak te worstelen (je zou van minder een burn-out krijgen) of hem hardnekkig weg te duwen (je zou van minder een depressie krijgen). Dat dagelijkse acteren, dat eist zijn tol. En het alternatief is zo eenvoudig en tegelijk zo voedend; zo menselijk en tegelijk zo magisch; zo therapeutisch en tegelijk zo efficiënt en maatschappelijk correct. In een wereld die geleid wordt door de motivatie van winstbejag is het gek dat de rekening niet eerder werd gemaakt: het is een win – win – win.

An Dours eindigde de namiddag met – zoals altijd – haar mooie, breekbare woorden. “Wees gewoon een beetje onderweg met mij.”

Door Karen De Looze
Coach en vormingsmedewerker
BlinkHuis Gent, april 2023